

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Den fg. formand (Grete Schødts):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

12) Første behandling af lovforslag nr. L 18: Forslag til lov om ændring af lov om ændring af lov om social bistand m.v.

Af socialministeren (Karen Jespersen).
(Fremsat 4/10 95).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Peder Sass (S):

Dette lovforslags bestemmelser om at give kommunerne adgang til at yde økonomisk tilskud til forældre på børnepasningsorlov blev i sin tid gennemført for at motivere forældre til at tage børnepasningsorlov og dermed bidrage til en nedbringelse af ventelisterne til dagpasningstilbud. Som loven er udformet, er det frivilligt for kommunerne, om de vil yde tilskud, og hvor stort tilskuddet skal være; dog må det maksimalt være på 35.000 kr.

Siden begyndelsen af 1994 har der været en tendens til, at tilskud især gives til de mindste børn, som også er dem, der belaster ventelisterne mest. Dette indikerer, at kommunerne faktisk bruger det supplerende tilskud i bestræbelserne for at nedbringe ventelisterne.

Som jeg tidligere har sagt, bruger kommunerne tilskuddet som et incitament for forældrene til at gå på børnepasningsorlov.

I Socialdemokratiet er vi tilfredse med, at vi gennem denne lov har givet forældrene mulighed for at foretage et valg, og da loven om børnepasningsorlov nu er gjort permanent, finder vi det naturligt, at revisionsbestemmelsen ophæves, så muligheden for at give suppleren-

de tilskud ligeledes bliver permanent. Vi støtter derfor lovforslaget.

Lars Løkke Rasmussen (V):

Det er jo ikke nogen hemmelighed, at vi i Venstre ikke er varmhjertede tilhængere af forældreorlovsordningen i den form, den har nu. Til gengæld er vi i Venstre stærke tilhængere af, at kommunerne udstyres med mest mulig frihed i deres børnepolitik, også i den del af børnepolitikken, der handler om at tilvejebringe det fornødne antal pasningspladser. Og i det lys er vi naturligvis positive over for, at kommunerne frivilligt kan give et supplerende kommunalt tilskud til forældre på forældreorlov. Men jeg vil gerne betone, at vi i Venstre faktisk gerne ser, at kommunerne får endnu mere og endnu større frihed.

Forældreorlovsordningen blev jo i sin tid indført som et arbejdsmarkedspolitisk instrument. Da det så slog helt fejl, har man siden haft travlt med at betone ordningens børne- og familiepoltiske dimension, nemlig muligheden for, at forældre i en periode i et barns første år kan være hjemme sammen med barnet.

I Venstre er vi stærkt optaget af at give det enkelte forældrepar de bedste muligheder for at være forældre og udfylde deres forælderrolle frem for en stiv forældreorlovsordning, som dybest set er uretfærdig i forhold til den voksende gruppe forældre, der aktivt vælger at træde helt eller delvis ud af arbejdsmarkedet for at udfylde deres forælderrolle.

Det er derfor, vi i Venstre gerne så kommunerne udstyret med mere handlefrihed end den handlefrihed, der ligger i at kunne give supplerende tilskud til orlovsydelsen, først og fremmest friheden til at lade den kommunale udgift ved børns pasning følge det enkelte barn, så forældrene får fuld frihed til selv at bestemme, under hvilke former deres børn skal tilbringe dagtimerne uden for hjemmet, mens forældrene er på arbejde, eller frihed til eventuelt selv at være hos deres børn i den periode, hvor de er små.

Derfor har Venstre sammen med Det Konservative Folkeparti i vores fælles oplæg til finansloven for 1996 peget på, at kommunerne bør have større frihed til selv at bestemme forældrebetalingen i institutionerne mod så til gengæld at lade pengene følge barnet.

I en række kommuner er det jo sådan, at pasningsfrekvensen nærmer sig de 100 pct., og i de kommuner vil man faktisk med et fingerknips